

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

สภาพสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก อันเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งมีผลกระทบต่อ เศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ทำให้เกิดปัญหาทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นปัญหาจากการว่างงาน ปัญหาอาชญากรรม ซึ่งปัญหาเหล่านี้เกิดจากประชาชนได้รับการศึกษาน้อย

การศึกษาจึงเป็นรากฐานสำคัญที่สุดประการหนึ่งสำหรับการสร้างความเจริญก้าวหน้าและการแก้ไขปัญหาการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ รวมทั้งโน้มนำประเทศไปในแนวทางที่พึงประสงค์ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและศิลปวัฒนธรรม บทบาทของการศึกษาที่มีต่อการพัฒนาประเทศนั้น เป็นที่ตระหนักและยอมรับกันโดยทั่วไป ซึ่ง วัชร ตรีภูมิกานต์ (2542, หน้า 1) ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการพัฒนามนุษย์ให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่า กระบวนการทางการศึกษาทำให้มนุษย์ได้รับประสบการณ์อันก่อให้เกิดการเรียนรู้ การพัฒนา การรู้จักคิด รู้จักทำและรู้จักแก้ปัญหา ตลอดจนสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นผลให้มนุษย์และสังคมสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ที่มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิตที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545, คำนำ) การที่ประเทศจะเจริญก้าวหน้าได้นั้นจำเป็นต้องมีบุคคลที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังกล่าว ดังนั้นเป้าหมายของทุก ๆ ประเทศ จึงมีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยใช้กระบวนการทางการศึกษาเป็นสำคัญการลงทุนทางการศึกษาจึงเป็นเรื่องที่รัฐบาลในทุก ๆ ประเทศให้ความสนใจเป็นอย่างมาก

วิกฤติภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงกลางปี 2540-2541 ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยตกต่ำควบคู่ไปกับภาวะของแพง ธุรกิจล้มละลาย ลดการผลิต เลิกการจ้างงาน ลดเงินเดือน ภาครัฐบาลเก็บภาษีได้ลดลง ตัดงบประมาณ รายจ่ายเพิ่มขึ้น ฯลฯ มีผลกระทบในทางลบต่อการศึกษาที่ภาครัฐต้องตัดทอนงบประมาณ พ่อแม่ผู้ปกครองยากจนลงและประสบ

ความยากลำบากในการส่งลูกหลานเรียนต่อ จำนวนนักเรียนนักศึกษาที่สมัครเข้าเรียนในปีการศึกษา 2541 ลดลง การออกกลางคันและการไม่ได้เรียนต่อมีการเพิ่มมากขึ้น ในด้านสังคมก็เกิดปัญหาความรุนแรง อาชญากรรม การแพร่ระบาดของยาเสพติดการทุจริตฉ้อฉล ความตึงเครียดและหุดหู่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อบุคคลในวงการศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อม การจัดการทางเศรษฐกิจของรัฐบาลและไม่เกิดความตื่นตัวที่จะแปรวิกฤติให้เป็นโอกาสในการปฏิรูปเปลี่ยนแปลงแนวคิดและการใช้ชีวิต เพื่อมุ่งพัฒนาตนเองและสังคมอย่างจริงจัง (วิทยากร เชียงกูล , 2542, หน้า 11)

การส่งเสริมการศึกษาของรัฐบาลได้ดำเนินมาตั้งแต่สมัย นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี รัฐบาลโดยกระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัย ได้พิจารณาเห็นถึงความสำคัญอย่างยิ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับความเจริญเติบโตของเศรษฐกิจและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จึงกำหนดเป็นนโยบายสนับสนุนภาคเอกชนในการพัฒนาการศึกษา ในขณะเดียวกันเพื่อแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษาในสังคมด้วยการให้โอกาสแก่นักเรียน นักศึกษาที่ด้อยโอกาส จึงกำหนดเป็นนโยบายให้ภาครัฐบาลสนับสนุนทางการเงิน เพื่อที่จะขยายการศึกษาขึ้นพื้นฐานถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชนเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษามากขึ้น โดยการจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแก่นักเรียน นักศึกษา ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยและเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2538 คณะนายกรัฐมนตรี นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบในหลักการโครงการจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ 3 หน่วยงาน คือ กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัย โดยมี บมจ.ธนาคารกรุงไทย ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมและเริ่มให้นักเรียน นักศึกษากู้ยืมได้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 เป็นต้นมา

ภายหลัง เมื่อรัฐบาลเห็นความสำคัญของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) มากขึ้น จึงได้ออกพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ.2541และจัดตั้งสำนักงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอยู่ในการกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง ส่งผลให้ดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษามีความมั่นคงถาวรขึ้น (คณะอนุกรรมการบัญญัติจ่ายที่หนึ่ง, 2542, หน้า 1)

ผลการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ส่งผลให้จำนวนนักเรียนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษามากขึ้น แต่ก็ยังมีปัญหาและอุปสรรค กล่าวคือ นักเรียนที่ได้รับเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษานั้น ส่วนมากไม่มีการวางแผนในการใช้จ่ายเงิน และบางส่วนยังมีพฤติกรรมการใช้เงินที่ฟุ่มเฟือย ไม่เป็นการประหยัด ตลอดจนการใช้จ่ายเงินเกินตัว (เบญจมาศ โกมลไสย, สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2545)

งานวิจัยนี้จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ว่านักเรียนได้มีการใช้จ่ายอย่างไร ตรงตามวัตถุประสงค์ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้จะทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนทราบถึงพฤติกรรมของการใช้จ่ายเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหา

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและครูผู้สอน ปีการศึกษา 2550 ใน 5 ด้าน ได้แก่

- 1.1 ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางพื้นฐาน
- 1.2 ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางการศึกษา
- 1.3 ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางสังคม
- 1.4 ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางนันทนาการ
- 1.5 ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางเบ็ดเตล็ด

2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและตามเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและครูผู้สอน ที่มีต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก

2. ผลการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ในการแก้ไขและติดตามพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษากการวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและครูผู้สอน ใน 5 ด้าน ได้แก่

- 1.1 ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางพื้นฐาน
- 1.2 ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางการศึกษา
- 1.3 ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางสังคม
- 1.4 ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางนันทนาการ
- 1.5 ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางเบ็ดเตล็ด

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก จำนวน 1,775 คน จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 1 จำนวน 30 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 2 จำนวน 38 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 จำนวน 43 คน ครูที่ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาสังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 1 จำนวน 39 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 2 จำนวน 39 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 จำนวน 48 คนและ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 1 จำนวน 1,022 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 2 จำนวน 227 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จำนวน 289 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ทำหน้าที่เป็น คณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาพิษณุโลก ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น แล้วนำมาเทียบเป็นสัดส่วน จำนวน 317 คน จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 1 จำนวน 5 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 2 จำนวน 7 คน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 จำนวน 8 คน ครูที่ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 1 จำนวน 7 คน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 2 จำนวน 7 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 จำนวน 9 คนและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 จำนวน 182 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 2 จำนวน 40 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาพิษณุโลกเขต 3 จำนวน 52 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและเขตพื้นที่การศึกษา

3.1.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

3.1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

3.1.1.2 ครูที่ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

3.1.1.3 ครูผู้สอน

3.1.2 เขตพื้นที่การศึกษา แบ่งเป็น 3 เขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่

3.1.2.1 เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1

3.1.2.2 เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 2

3.1.2.3 เขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและครูผู้สอนปีการศึกษา 2550 ใน 5 ด้าน ได้แก่

3.2.1 ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางพื้นฐาน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดำเนินชีวิต เช่น ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่าพาหนะ ค่ารักษาพยาบาล ค่าของใช้ส่วนตัว เป็นต้น

3.2.2 ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางการศึกษา ได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการศึกษา เช่น ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าหนังสือ ค่าถ่ายเอกสาร เป็นต้น

3.2.3 ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางสังคม ได้แก่ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านสังคม เช่น ค่ากิจกรรมชุมนุม ค่าทำบุญหรือบริจาคการกุศลต่าง ๆ เป็นต้น

3.2.4 ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางนันทนาการ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ผ่อนคลายความเครียด เช่น ค่ารูปภาพ ค่าหนังสืออ่านเล่น ค่าความบันเทิงต่าง ๆ เป็นต้น

3.2.5 ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางเบ็ดเตล็ด ได้แก่ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น ค่าเครื่องประดับ ค่าแต่งตัว เครื่องใช้ในการสื่อสาร (โทรศัพท์มือถือและอินเทอร์เน็ต) เป็นต้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา หมายถึง กองทุนที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 ที่สถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการพิจารณาจัดสรรให้กับนักเรียน

2. พฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน หมายถึง พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินส่วนตัวเกี่ยวกับการใช้จ่ายต่าง ๆ ของนักเรียนที่เป็นผู้กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

2.1 ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางพื้นฐาน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดำเนินชีวิต เช่น ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่าพาหนะ ค่ารักษาพยาบาล ค่าของใช้ส่วนตัว เป็นต้น

2.2 ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางการศึกษา ได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการศึกษา เช่น ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าหนังสือ ค่าถ่ายเอกสาร เป็นต้น

2.3 ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางสังคม ได้แก่ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านสังคม เช่น ค่ากิจกรรมชุมนุม ค่าทำบุญหรือบริจาคการกุศลต่าง ๆ เป็นต้น

2.4 ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางนันทนาการ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ผ่อนคลายความเครียด เช่น ค่ารูปภาพ ค่าหนังสืออ่านเล่น ค่าความบันเทิงต่าง ๆ เป็นต้น

2.5 ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางเบ็ดเตล็ด ได้แก่ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น ค่าเครื่องประดับ ค่าแต่งตัว เครื่องใช้ในการสื่อสาร (โทรศัพท์มือถือและอินเทอร์เน็ต) เป็นต้น

3. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการของสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก

4. ครูที่ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา หมายถึง ครูที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่มีผู้บริหาร

5. ครูผู้สอน หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่จัดกระบวนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก

6. นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 หมายถึง กลุ่มบุคคลที่กำลังศึกษาแล้วเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

7. สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก หมายถึง โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่อยู่ในเขต 1 เขต 2 และเขต 3

สมมติฐานของการวิจัย

1. เขตพื้นที่การศึกษาที่ต่างกัน พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก แตกต่างกัน

2. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามต่างกัน จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก แตกต่างกัน

